

การแสดงนิทรรศการผลงานศิลปกรรมร่วมสมัย

ของ **กลุ่มศิลปินอีสาน**

ครั้งที่

และ **กลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**

ชุด **ส้มแสด
ส้มแต้**

Rajabhat Museum Foundation

B-CAT-1-0037-2001
GRO-0039-10-2001
GRO-0040-02-2002

6 - 28 ตุลาคม 2544 ณ สีส้มแกลเลอรี ชั้น 4 บางรัก กรุงเทพมหานคร
23 กุมภาพันธ์ 2544 - 17 มีนาคม 2545 ณ หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Rama IX Art Museum Foundation

Phuket 2009

Rama IX Art Museum Foundation

คำกล่าวเปิดงานนิทรรศการศิลปกรรมของ ฯพณฯ สุธรรม แสงประทุม
รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

ขอชื่นชมสมาคมไทย - ลาว กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มหาวิทยาลัยขอนแก่น บริษัทสลิสมเกลเลอเลีย กลุ่มศิลปินอีสาน กลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และผู้ร่วมโครงการทุกท่าน ที่ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมการแสดงผลงานศิลปกรรมชุด ย่วมแ่งบั้นแด้ม ขึ้น เพื่อเผยแพร่ผลงานออกสู่สังคมได้รับรู้เรื่องราว วิถีชีวิต สิ่งแวดล้อม และขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้คนสองฝั่งโขงที่ดำเนินมาช้านาน มาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปกรรมที่หลากหลาย ให้ประชาชนได้ชื่นชมความงดงาม นับเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์คุณค่าประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ความร่วมมือร่วมใจกันของกลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่เกิดขึ้น เป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นเจตนารมณ์ร่วมกันของกลุ่มศิลปินที่จะช่วยกันสืบสานและพัฒนาศิลปกรรมสองฝั่งโขงให้เจริญก้าวหน้าต่อไป นับเป็นปณิธานที่สอดคล้องกับนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของทบวงมหาวิทยาลัย ในอันที่จะอนุรักษ์และส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศิลปและวัฒนธรรมที่หลากหลาย และการพัฒนาองค์กร ตลอดจนให้การสนับสนุนทรัพยากร เพื่อเป็นการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งทางตรงและทางอ้อมในสถาบันอุดมศึกษา ความร่วมแรงร่วมใจกันของกลุ่มศิลปิน ยังเป็นผลให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการในหลายระดับและหลากหลายรูปแบบ เป็นบทบาทที่ทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้การสนับสนุนความร่วมมือทางวิชาการและการอนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง นับเป็นแนวทางจะช่วยให้จรรโลงศิลปกรรมสองฝั่งโขงให้ยืนยาวต่อไป

บรรยากาศแห่งมิตรภาพอันดีของกลุ่มศิลปินได้กำหนดคุณค่าและการสร้างสรรค์คุณค่าประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ผมขอขอบคุณทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและให้การสนับสนุนการจัดงานในครั้งนี้ ขอชื่นชมความตั้งใจของกลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงช่วยประทานพรและปกป้องรักษาให้ศิลปินและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกท่านจงประสบแต่ความสุข ความเจริญ และขออวยพรให้การจติดนิทรรศการศิลปกรรมในครั้งนี้จงสัมฤทธิ์ผลสมดังเจตนารมณ์ทุกประการ

(นายสุธรรม แสงประทุม)

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

คู่มือการแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัย
ของกลุ่มศิลปินอีสาน ครั้งที่ 8 ชุด ย่วมแ่งบั้นแด้ม
และกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

พิมพ์ครั้งที่ 1 ปีพิมพ์ พ.ศ. 2544 จำนวนพิมพ์ 500 เล่ม
พิมพ์ที่โรงพิมพ์สิ่งพิมพ์มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

ออกแบบ : นิพนธ์ คุณารักษ์ จารุสิทธิ์ เจริญจันทร์

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
PEACE INDEPENDENCE DEMOCRACY UNITY PROSPERITY

สาส์นของ ฯพณฯ เหี่ยม พมมะจัน

เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผมขอแสดงความชื่นชมกับกลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและผู้มีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้ร่วมมือร่วมใจกันจัดนิทรรศการผลงานศิลปกรรม ชุด ฮ่วมแอ้งบั้งแต้ม ขึ้นเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนได้ชื่นชมและรับรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ศิลปินได้นำมาถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปกรรมในหลากหลายรูปแบบ ความร่วมมือร่วมแรงกันของกลุ่มศิลปิน นับเป็นความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นที่จะช่วยกันสืบสานศิลปวัฒนธรรม และพัฒนาศิลปกรรมแถบลุ่มน้ำโขงให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าต่อไป

ในโอกาสนี้ ผมขอแสดงความยินดีกับความสำเร็จของกลุ่มศิลปินทุกท่าน และขอให้การจัดงานนี้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายทุกประการ

(เหี่ยม พมมะจัน)

เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาส์นของ ฯพณฯ อาสา สารสิน

นายกสมาคมไทย - ลาว

ผมขอแสดงความยินดีกับกลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและผู้ร่วมโครงการทุกท่าน ที่ได้ร่วมมือร่วมใจกันจัดนิทรรศการผลงานศิลปกรรม ชุด ฮ่วมแอ้งบั้งแต้ม ครั้งที่ 8 ขึ้น อีกวาระหนึ่ง ผลแห่งความร่วมมือร่วมใจกันสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่เผยแพร่สู่สาธารณชนครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์และมิตรภาพอันดีระหว่างกลุ่มศิลปินที่จะจรรโลงสืบสานศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนพัฒนาผลงานศิลปกรรมสองฝั่งโขงให้เจริญก้าวหน้าภารกิจอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนร่วมกันของกลุ่มศิลปินนี้ นับเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่สมาคมได้ให้ความสำคัญและสนับสนุนมาโดยตลอด

ในโอกาสนี้ผมขออวยพรให้ผู้ที่มีส่วนร่วมร่วมกันจัดกิจกรรมในครั้งนี้จงประสบความสำเร็จสมดังปรารถนา และขอให้การจัดนิทรรศการในครั้งนี้ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

(นายอาสา สารสิน)

นายกสมาคมไทย - ลาว

สาส์นของอธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ขอแสดงความยินดีและขอชื่นชมผลงานของศิลปินทุกท่าน ที่ได้ร่วมมือร่วมใจกันสะท้อนเรื่องราวธรรมชาติ วิถีชีวิต และประเพณีวัฒนธรรมสองฝั่งโขง ออกมาเป็นผลงานศิลปกรรม ชุด **ฮ่วมแฮงบ้านแต้** ขึ้น เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนได้ รับรู้และชื่นชมผลงาน ความร่วมมือร่วมใจของกลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ย่อม ชี้ให้เห็นถึงมิตรภาพอันแน่นแฟ้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่จะช่วยกันพัฒนาศิลปกรรมลุ่มน้ำโขงให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

นอกจากผลงานทางศิลปกรรมแล้ว กิจกรรมความร่วมมือในเชิงวิชาการของกลุ่มศิลปินที่จัดขึ้น นับเป็นประโยชน์ ต่อการเสริมสร้างการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมในภูมิภาคอีสานและสังคมโดยรวม ซึ่งมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ให้ การสนับสนุนและถือเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญที่จะช่วยสืบสานและจรรโลงศิลปวัฒนธรรมให้ยืนยาวสืบไป โดยมหาวิทยาลัย ขอนแก่นได้ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนนักวิชาการและกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรม ระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่นกับ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาโดยตลอด ขอชื่นชมกลุ่มศิลปิน ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสรรค์ศิลป อั้งดงามเหล่านี้ และขออวยพรให้การจตุรทิศศิลปกรรมในครั้งนี้ จงประสบความสำเร็จตามเป้าหมายทุกประการ

(รองศาสตราจารย์ปริญญา จินดาประเสริฐ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

สาส์นของรองกรรมการผู้จัดการ เดอะสิลมแกลเลอรี

กระผมในนามของผู้บริหารศูนย์การค้า เดอะสิลมแกลเลอรี (THE SILOM GALLERIA) มีความยินดีและภูมิใจ เป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสร่วมสนับสนุนการจัดนิทรรศการศิลปกรรม **ฮ่วมแฮงบ้านแต้** เพราะนี่ใช่เป็นนิทรรศการศิลป์ ธรรมดา แต่เป็นความร่วมมือร่วมใจของศิลปินในภูมิภาคครั้งใหญ่ที่สุด เป็นสัมพันธภาพและพัฒนาการศิลปวัฒนธรรม ทุกๆ ด้าน ของเหล่าศิลปินสองฝั่งโขง ซึ่งสมแสดงเจตนารมณ์ของ เดอะสิลม แกลเลอรี ศูนย์กลางวัตถุโบราณ อัญมณี และงานศิลป์

ณ วันนี้ **ฮ่วมแฮงบ้านแต้** ที่สัมผัสได้อย่างเป็นรูปธรรม ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า ศิลปะไม่มีพรมแดน

ผมขอแสดงความชื่นชมอย่างจริงใจต่อทุกท่าน ทุกองค์กรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ โดยเฉพาะ **กลุ่มศิลปินอีสาน** ผู้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงและอุทิศตนให้แก่ศิลปวัฒนธรรม เชื่อมั่นได้ว่าศิลปวัฒนธรรมสองฝั่งโขงจะสืบสานงอกงามยิ่งๆขึ้นไป

(นายวิวัฒน์ จิราวิวัฒน์)

รองกรรมการผู้จัดการ

คำกล่าวแสดงความขอบคุณ

นิทรรศการผลงานศิลปกรรม ชุด **ฮ่วมแฮ้งบั้นแถม** เป็นผลสืบเนื่องมาจากสายใยแห่งมิตรภาพของ กลุ่มศิลปินอีสาน และกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ผูกพันกันมาเมื่อปี พ.ศ. 2543 ที่ผ่านมา กลุ่มศิลปินได้ร่วมกันจัดนิทรรศการ **ศิลปกรรมสองฝั่งโขง** ขึ้นเป็นครั้งแรก ณ หอวัฒนธรรม ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรีกระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและ ฯพณฯ ดร.วีรพงษ์ รามางกูร เลขาธิการสมาคมไทย-ลาว กระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทย อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้เป็นประธาน ร่วมกันในพิธีเปิด พร้อมด้วยท่านทูตต่างประเทศและแขกผู้มีเกียรติได้เข้าร่วมชมนิทรรศการ เป็นแรงสนับสนุนให้กลุ่มศิลปิน ก้าวเดินร่วมกันด้วยความมั่นคง ในอันที่จะผลักดันกองล้อแห่งการพัฒนาและร่วมแรงร่วมใจกันจรรโลงศิลปกรรมลุ่มน้ำโขงให้ เจริญก้าวหน้าต่อไปสมดังเจตนารมณ์ที่ศิลปินมีร่วมกัน

Rama IX Art Museum Foundation

การจัดนิทรรศการครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เกิดจากความอนุเคราะห์ สนับสนุนของสมาคมไทย-ลาว กระทรวงการ ต่างประเทศ กระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น เดอะสลิสม แกลเลอรี และบริษัท สโรรักษ์ (แห่งประเทศไทย) จำกัด

คณะกรรมการดำเนินงานกลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คณะกรรมการดำเนินงาน

ศิลปกรรมสองฝั่งโขง การกลับมาของกลุ่มศิลปินอีสาน*

ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์**

เมื่อประมาณ 12 ปีที่ผ่านมาคือ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2526 เป็นต้นมา กลุ่มศิลปินอีสาน กลุ่มศิลปิน ผู้สร้าง สรรค์ผลงานศิลปะในภาคอีสานได้ประกาศตัวอย่างเป็นทางการในฐานะกลุ่มศิลปินบนผืนแผ่นดิน ที่ราบสูงของ ประเทศไทย

พวกเขาได้นำผลงานศิลปะทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม และศิลปะภาพพิมพ์ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว อัน ผ่องแผ้วด้วยกลิ่นอายของอารยธรรมพื้นถิ่นที่โอบอุ้มวิถีและวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมากที่สุดของประเทศไทย มาเนิ่นนาน ให้ปรากฏต่อสาธารณชนในรูปแบบของนิทรรศการศิลปกรรมในนามกลุ่มศิลปินอีสาน โดย การสร้างสรรค์และจัดการกลุ่มร่วมกันของทีมงานศิลปะในคราบของอาจารย์-ครูศิลปะและศิลปินที่ปักธงชีวิต และการสร้างสรรค์ศิลปะอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย

นิทรรศการในส่วนกลางครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2526 ที่หอศิลป์ พีระศรี กรุงเทพมหานครรวมทั้งการนำ เสนอผลงานครั้งต่อมาคือ ปี พ.ศ.2527 ที่หอศิลป์ พีระศรี ในคอนเซ็ปต์ "อีสานร่วมสมัย" และในปี พ.ศ. 2529 ที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ กรุงเทพมหานคร ในคอนเซ็ปต์ "ของดีอีสาน"

การประกาศตัวของกลุ่มศิลปินอีสานผ่านผลงานศิลปกรรมทั้ง 2 ครั้ง นับเป็นการสร้างสีสันและเติมแต่ง รสชาติแกว่งการศิลปกรรมในระดับประเทศอย่างน่าสนใจและน่าชื่นชม ดังจะเห็นได้จากการกล่าวขวัญและกล่าว ขานผ่านงานศิลปวิจารณ์ตามหนังสือพิมพ์และงานวิจัยต่างๆ ในฐานะที่เป็นศิลปกรรมที่สะท้อนผ่านฐานคิดและ ลีลาชีวิตที่ผูกไปจากศิลปกรรมที่ดำรงอยู่ในเมืองหลวงของไทยในขณะนั้น ซึ่งมีกระแสผูกพันลักษณะรูปแบบ

ผลงานตามสไตล์แห่งการประกวดแข่งขัน หรือไม่ก็เป็นผลงานที่ผูกพันลักษณะรูปแบบไว้กับความ ต้องการของตลาดจำหน่ายงานศิลปกรรมที่ก่อตัวและตึกคึกคักมาตั้งแต่ครั้งสมัยสงครามระหว่าง อเมริกากับประเทศอินโดจีน

แต่ผลงานศิลปกรรมของ กลุ่มศิลปินอีสานโดยรวม ณ ช่วงนั้นมิได้มี พันธนาการดังกล่าวปรากฏให้เห็น หากแต่มีคุณภาพเชิงสุนทรีย์ที่แผ่แผ้วกับอารมณ์ อันเรียบง่ายและราวลึกของศิลปิน อาทิจากผลงานประติมากรรมดินเผาเนื้อแกร่งของ ต้อง ด่านเกวียน ที่บาดลึกความรู้สึกและใจได้ทั้งรูปแบบและเนื้อหาศิลปกรรม

ผลงานภาพวาดเส้นของสันติภาพนาโคที่กระแทกอารมณ์คนชมด้วยหมัดสุด ซึ้งๆ หน้า จากเนื้อหาการทำงานที่สะท้อนผ่านปัญหาและความเสี่ยงของการพัฒนา สังคมอย่างจอมปลอม ซึ่งกรีดแยกให้ชีวิตที่งดงามและพวยพุ่งอกของคนในชนบท อีสานให้กลายเป็นผู้ยากไร้ในเล็บปล้น

ตลอดจนการนำเสนอภาพแผลแห่งสงครามและการเข่นฆ่าของทหารต่างซีกโลก ต่อพี่น้องลาว เขมร เวียดนาม ที่ใช้ประเทศไทยเป็นฐานทัพด้วยจิตรกรรมสีน้ำมันของเลอพงษ์ พุทธิชาติ รวมถึงการนำเสนอภาพป่าอันอุดมของ เกียรติการุณ ทองพรมราช

นอกจากนี้ยังมีศิลปินอื่นๆที่ล้วนตกผลึกในความคิดและลักษณะรูปแบบ เฉพาะในผลงานของตนอีกมากมาย อาทิ ชัยณรงค์ เจริญพาณิชย์กุล, คณิศ ศิลลัตย์, เชาวฤทธิ์ เตยขาว, นพรัตน์ แจ็กโอสอง, เดชา ศิริภาณ, สยาม จันทร์เกาะ, สยาม แสง ทอน, สมเกียรติ เจริญสุข ฯลฯ

อย่างไรก็ตามการดำเนินการนิทรรศการศิลปกรรมของกลุ่มศิลปินอีสาน ที่นำเสนอต่อสาธารณชนในรูปของนิทรรศการกลุ่มศิลปินในระยะต่อมา ได้เริ่ม ดำเนินไปอย่างกระตือรือร้นแทนในด้านการจัดการ ด้วยแรงเสียดทานจาก ภาวะทางการเงิน อันเป็นผลจากการจัดการแสดงนิทรรศการแต่ละครั้งศิลปิน

*ตีพิมพ์ครั้งแรก กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 3 มกราคม 2543

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แต่ละคนจะต้องลงขันค่าใช้จ่ายกันเป็นเงินจำนวนมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริงในความเป็นจริงด้านเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว

ครั้นจะหวังพึ่งพิงจากการจำหน่ายผลงาน ก็มีอาจจะคาดหวังได้ ด้วยผลงานส่วนใหญ่ค่อนข้างจะหึงการในอุดมการณ์แห่งตน ที่มีจุดยืนอยู่ข้างฝ่ายความถูกต้องชอบธรรมมากกว่าการเอาใจหรือปอ้อยคนนึ่งมี หรือผู้มีอำนาจทางการเงินและการเมือง ซึ่งบุคคลดังกล่าวมักจะเป็นผู้ซื้องานในตลาดการจำหน่ายผลงานศิลปกรรมนั่นเอง

ผลจากแรงเสียดทานดังกล่าว ทำให้การนำเสนอผลงานในรูปของกลุ่มศิลปิน ต้องเป็นไปอย่างคลอนแคลนและผืดเคือง เป็นผลให้กลุ่มศิลปินอีสานนำเสนอผลงานมาได้ก็เพียง 3 ครั้ง คือ ในปี พ.ศ. 2532 พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2535 ก็ต้องยุติบทบาทของตนในรูปของกลุ่มศิลปินลงไปอย่างน่าเสียดายยิ่งทำให้สาธารณชนขาดช่วงการสัมผัส กับผลงานศิลปกรรมที่เป็นเสมือนตัวบอกกล่าว และสะท้อนผ่านภาพวิถีชีวิต วิถีสังคม และวิถีแห่งสุนทรีภาพของผู้คนบนแผ่นดินที่ราบสูงได้ดีที่สุด ซึ่งนักวิชาการศิลปะและนักวิจารณ์ศิลปะ ผู้เฝ้ามองปรากฏการณ์ศิลปกรรมของไทยต่างล้วน

แสดงความเสียดายผ่านงานวิจารณ์และงานวิชาการของตนเป็นจำนวนมาก

ภายใต้สภาวะสุญญากาศจากปี พ.ศ. 2535-2541 ที่กลุ่มศิลปินอีสานยุติบทบาทของตนลง ในต้นปี พ.ศ. 2542 การรวมตัวของอดีตแกนนำกลุ่มศิลปินอีสาน ที่บัดนี้ต่างมีความพร้อมในปัจจัยของการดำเนินชีวิต และประสบการณ์ทางศิลปกรรม ก็ได้บังเกิดขึ้นอย่างหนักแน่น จริงจัง ชัดเจน และเข้มแข็งทั้งด้านตัวบุคคลและการจัดการองค์กร

พวกเขาได้ประกาศตัว และป่าวประกาศการจัดนิทรรศการของตนขึ้นมาอีกครั้ง โดยมีเกียรติการณ ทองพรมราช หัวหน้าภาควิชาจิตรกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นประธาน และมีการแบ่งภาระงาน องค์กรรับผิดชอบอย่างครอบคลุม อีกทั้งมีคณะกรรมการที่ปรึกษาในระดับนำของภูมิภาค

ประเด็นสำคัญของการฟื้นคืนสังเวียนของกลุ่มศิลปินอีสาน ที่บัดนี้ศิลปินแต่ละคน ต่างมีความพร้อมทั้งด้านการเงิน และหน้าที่การงาน และความมั่นคงในสถานภาพของศิลปิน ได้มีการประสานสัมพันธ์กับศิลปินในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จัดนิทรรศการศิลปกรรมระหว่างประเทศในนาม **นิทรรศการศิลปกรรมสองฝั่งโขง** ซึ่งศิลปินจากฝั่งขวา ก็คือ กลุ่มศิลปินอีสาน ส่วนศิลปินจากฝั่งซ้ายเพื่อนบ้านของไทย มี ดอกเตอร์บุญเที่ยง สิริปะพันธ์ ท้าวสีทน ตีมาก ท้าวดวงดี ชำทะวีไล ท้าวคำสูก แก้วมิ่งเมือง และท้าวทองดี หลวงรอด เป็นแกนนำ โดยมีกำหนดการแสดงที่แน่นอนแล้ว คือ

ประเทศไทย ที่หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ระหว่างวันที่ 1-29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่โรงเรียนวิจิตรท่าแห่งชาติ คุ่มเจ้าอนุ ถนนคูเวียง นครเวียงจันทน์ ระหว่างวันที่ 25-31 มีนาคม พ.ศ. 2543

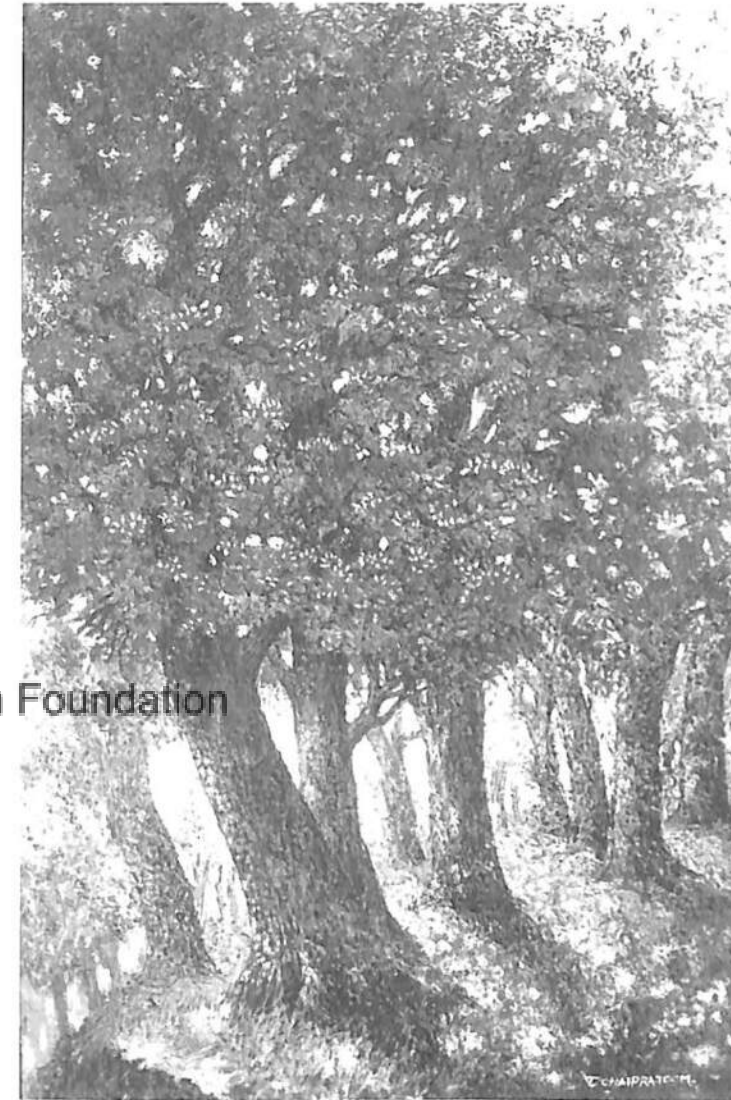
ภาพประกอบ : เกียรติการณ ทองพรมราช

Rama IX Art Museum Foundation

การฟื้นคืนสังเวียนของกลุ่มศิลปินอีสานในวันนี้ จึงเป็นภาพใหม่ เป็นภาพที่ใหญ่และบ่งบอกถึงฐานคิด และหลักคิดทางศิลปกรรมที่ต่างไปจากศิลปินกลุ่มอื่นๆ รวมทั้งที่ต่างไปจากเดิมที่ตนเคยเป็นมา อันเป็นการประกาศอย่างเป็นนัยถึงความพร้อมในศักยภาพ ที่จะสามารถรับใช้ฐานคิด และหลักคิดใหม่ที่ต่างจากเดิม ดังการประสานสัมพันธ์กับศิลปินในประเทศเพื่อนบ้าน

แน่นอนทีเดียว ด้วยสภาพการณ์และวุฒิภาวะของกลุ่มศิลปินอีสานที่พัฒนาไปจากจุดเดิม อันหมายถึง ความพร้อมทั้งในเชิงศิลปะปฏิบัติ และความเป็นนักวิชาการของสมาชิกจำนวนมากของกลุ่ม การจัดนิทรรศการศิลปกรรมสองฝั่งโขง จึงนอกจากจะมีนัยสำคัญต่อโฉมหน้าใหม่ ในการจัดนิทรรศการศิลปกรรมของไทยแล้ว สิ่งที่จะตามติดมาจึงน่าจะมากมายยิ่งกว่าการที่ศิลปินทั้งสองฝั่งโขง ได้แสดงงานร่วมกัน

ในฐานะคนไทยคนหนึ่งเฝ้ามองและชื่นชมศิลปินในส่วนภูมิภาคกลุ่มนี้มาตั้งแต่เริ่มต้นมีความเชื่อมั่นเช่นนั้น และขออำนวยการให้การกลับคืนสู่สังเวียนศิลปะของกลุ่มศิลปินอีสานได้ดำเนินบทบาทเชิงองค์กรของตน ตามทิศทางที่วาดหวังอย่างบรรลุนิเทศประสงค์ของตนต่อไปและมีการสืบทอดที่ยาวนานอย่างมีศักยภาพอันไม่สะดุดกับแรงเสียดทานใดๆ ดังที่ผ่านมา

ภาพประกอบ : จริฎ ชัยประทุม

วานนั้น วันนี้ สู่อนาคต

: กลุ่มศิลปินอีสาน

เกียรติการณ ทองพรมราช*

ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน ในความหมายได้บอกอะไรหลายอย่างชัดเจนหากจะเปรียบเทียบกับการเดินทางของกลุ่มศิลปินอีสาน วานนั้นถึงวันนี้คงพอมีข้อสรุปได้บ้าง เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2544 ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นที่ประสานงานของกลุ่มศิลปินอีสาน ดุมีสีสัน และบรรยากาศ อันเนื่องมาจากมวลสมาชิกของกลุ่มในเขตต่างๆที่กระจายกันอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มาร่วมประชุมปรึกษาหารือยังจุดนัดพบ เพื่อหาแนวทางที่จะก้าวเดินของกลุ่มศิลปินอีสานในอนาคตว่า ควรจะเป็นในทิศทางใด และเพื่อหาข้อสรุปว่า ผลงานที่ผ่านมาที่มีข้อดีข้อด้อยอย่างไร ด้วยการเปิดอภิปรายโดยสมาชิกจากเขตต่างๆ พอหอมปากหอมคอ รวมถึงการย้อนหลังเล่าเรื่องต่างๆจากการจัดนิทรรศการของกลุ่มศิลปินอีสานที่ผ่านมาทั้งในประเทศและการสัญจรไปแสดงยังประเทศเพื่อนบ้าน จากการอภิปรายเพื่อหาแนวทางการสร้างงานของศิลปินอีสาน ได้ประเด็นที่น่าสนใจ คือ สังคมปัจจุบันพัฒนาอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของสังคมเมืองได้เปลี่ยนไปตามกระแสของความเจริญใหม่ แม้แต่สังคมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือความเจริญใหม่ก็ได้เข้ามา มีอิทธิพลเช่นกัน ดังนั้น ทิศทางการสร้างสรรค์งานศิลปะรวมถึงการจัดนิทรรศการทางศิลปะที่น่าออกสู่สาธารณชนเริ่มมีทิศทาง มีกลวิธีที่เปลี่ยนไปตามกระแสของสังคมใหม่ รวมถึงจะหาอย่างไรที่จะทำให้ประชาชนและผู้สนใจในศิลปะได้รู้คุณค่าของศิลปกรรม ที่สร้างสรรค์ขึ้นมาจากบุตรหลานของบรรพบุรุษซึ่งเคยสร้างสรรค์ผลงานไว้ในอดีตอย่างมีคุณค่า และจะต้องสานต่ออย่างไรที่จะทำให้ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามเหล่านั้นคงอยู่และพัฒนาต่อไป

จากบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง สมาชิกกลุ่มได้เสนอแนะอย่างตรงไปตรงมา โดยอภิปรายว่านอกจากแสดงผลงานศิลปะออกสู่สาธารณชนแล้ว สิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ **สัจฉิ์** ซึ่งจะเป็นหลักฐาประกอบนิทรรศการต้องดูดีมีค่า ในส่วนสมาชิกเขตจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย เดชา ศิริภานนท์, สุขสันต์-เหมือนนิรุทธิ์, สมเกียรติ เจริญสุข, คำพันธ์ ยะปะตัง, นิพนธ์ คุณารักษ์, นิยม วงศ์พงษ์คำ, จารุสิทธิ์-เครือจันทร์ และ จัญญ์ ชัยประทุม ฯลฯ ดูเหมือนว่ากลุ่มสมาชิกเขตจังหวัดขอนแก่นจะเป็นกลุ่มใหญ่ เนื่องจากมวลสมาชิกจะรับราชการเป็นอาจารย์สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยในภาควิชาต่างๆเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเมื่อเวลาต้องมาทำการกิจอื่นก็จะใช้การโทรศัพท์ ส่งแฟกซ์แจ้งข่าว และก็จะได้รับความร่วมมือด้วยดีเสมอมา การทำงานย่อมมีความท้อแท้และสับสน ทุกอย่างคงไม่สมบูรณ์ เนื่องจากกลุ่มศิลปินอีสานเป็นศิลปินกลุ่มใหญ่ มีสมาชิกกลุ่มกระจายหลากหลายอาชีพอยู่ในเขตจังหวัดต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นการทำงานกับกลุ่มคนหมู่มากเช่นนี้อุปสรรคย่อมมี โดยถือคติการทำงานว่า การพ่ายแพ้คือบทเรียน ความพ่ายแพ้คือบทเรียนแห่งชัยชนะล้มเหลวได้แต่อย่าล้มเลิก ถ้าไม่เช่นนั้นงานจะไม่สำเร็จ เพราะเส้นทางของกลุ่มยังต้องก้าวเดินอีกยาวไกล

การได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันถือว่าเป็นสิ่งที่ดีโดยเฉพาะในเรื่องระบบการจัดการแหล่งทุน รวมถึงข้อปฏิบัติต่างๆ ของมวลสมาชิกกลุ่ม เพื่อเป็นเกณฑ์การดำรงอยู่ร่วมกันอย่างมั่นคง จากประสบการณ์ดังกล่าวท่านมวลสมาชิก ได้นำเสนอและชี้ให้เห็นภาพ เพื่อที่จะนำไปเป็นแผนปฏิบัติของกลุ่มต่อไป ซึ่งการแสดงนิทรรศการศิลปกรรมออกสู่สาธารณชนในยุคใหม่นี้ คงไม่เพียงแค่นำผลงานไปจัดแสดงแล้วจบ หรือเพื่อผลเชิงธุรกิจเท่านั้นหรือเพียงเพื่อร้องขอความอนุเคราะห์จากบริษัท ร้านค้า จากภาพที่เห็นจินตภาพปัจจุบันได้เริ่มเปลี่ยนไป โดยเฉพาะศิลปะ ต้องจัดในรูปแบบเชิงรุกมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นแหล่งสนับสนุนงบประมาณ การแถลงข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ การประสานงานขอความร่วมมือ รวมถึงการจัดการภายในองค์กร ต้องเป็นระบบเก็บฐานข้อมูลอินเตอร์เน็ตสามารถเรียกข้อมูลนั้นมาดูได้ จากศิลปินอีสานที่เคยแต่งตัวมอมแมมดูโหมม สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ปรากฏเนื้อหาที่ดูน่าหดหู่ และนำเสนอถึงความทุกข์ยากของผู้คน ปัจจุบันสมาชิกกลุ่มศิลปินอีสานหลายคนได้สร้างสรรค์ผลงานเป็นรูปดอกไม้ ท้องทุ่ง วิวสวยงามสดใส ฯลฯ และศิลปินบางคนมีตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่มั่นคง ใช้โทรศัพท์มือถือ มีธุรกิจส่วนตัว ติดต่อด้านขายกับต่างประเทศ นับว่าเป็นภาพใหม่ที่เกิดขึ้นในกระแสสังคมที่ต้องประคองกันและอยู่อย่างรัดเข็มขัดเช่นนี้

การแสดงนิทรรศการทางศิลปะปัจจุบันมิใช่การขนผลงานมาเรียงรายแขวนด้วยสายเอ็นให้ผู้สนใจได้ชม และเมื่อถึงกำหนดวันสิ้นสุดการแสดงผลงานก็ช่วยกันขนผลงานกลับ ส่วนรายละเอียดการดำเนินงาน การเตรียมแขก ประธานเปิดนิทรรศการมอบให้ฝ่ายสถานที่เป็นผู้ดูแล ทางด้านศิลปินเมื่อถึงวันเปิดงานเป็นวันที่อึดอัดใจที่สุด เตรียมล้างหน้าแปรงฟัน สวมเสื้ออาภรณ์ชุดเก่งเพื่อเป็นโป๊สแก่ตัวเอง และเมื่อถึงเวลาก็คอยต้อนรับประธานเปิดงาน พาประธานและแขกผู้มีเกียรติชมงานพร้อมกับคอยตั้งข้อสังเกตว่าจะมีใครจับจองผลงาน พุดต่างๆ ก็คือ จะขายได้บ้างหรือไม่

แต่ปัจจุบันนี้ภาพดังกล่าวเป็นเพียงอดีต การแสดงนิทรรศการศิลปกรรมทางศิลปะ ต้องมีปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน เช่น การนำเสนอผลงานเชิงวิชาการในการสัมมนา รวมถึงการประเมินผล ฯลฯ ที่สำคัญทีมงานต้องเข้มแข็งและปรับกลยุทธ์การดำเนินงานให้สอดคล้องกับความเจริญใหม่ของสังคม มิเช่นนั้นการแสดงผลงานทางศิลปะก็จะเป็นเพียงไฟไหม้กองฟาง การนำเสนอผลงานออกสู่สาธารณชนก็จะไม่ยาวนาน และก็จะยุติบทบาทตนเองในที่สุด และสิ่งดังกล่าวนี้กลุ่มศิลปินอีสานได้ตระหนักถึงเสมอ

อีกภาพหนึ่งที่น่าสนใจคือ กลุ่มสมาชิกเขตจังหวัดนครราชสีมา คือ กลุ่มด่านเกวียน ที่มี วัฒนา ป้อมชัย (ต้อง ด่านเกวียน), สมาน แสงทอง, เดช นานกลาง ฯลฯ ทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ ดูเกี่ยวโยงใยแน่น เป็นกลุ่มบุคคลที่ทำงานศิลปะมาตลอดเวลาและยาวนาน มีประสบการณ์ทั้งด้านการสร้างสรรค์และระบบการจัดการที่นำประสบการณ์จากกลุ่มธุรกิจส่วนตัว นำมาชี้แนะกลุ่มถึง จุดอ่อน จุดแข็ง ได้อย่างแยบยลและน่าสนใจยิ่ง โดยเฉพาะสมาน ด่านเกวียน, เดช นานกลาง ได้ชี้แนะกลุ่มให้เห็นภาพกลุ่มควรมีระบบการมีองค์กรเครือข่ายที่ประสานให้เร็วฉับไว ที่สำคัญต้องมีตัวแทนเขตมาช่วยดำเนินการกับศูนย์ประสานงานกลุ่มอย่างใกล้ชิด ปัจจุบันกลุ่มด่านเกวียนเป็นกลุ่มที่สร้างฝันให้เป็นจริง บันดินให้เป็นดาว และเป็นกลุ่มศิลปินที่มีปรัชญาที่จะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของช่างพื้นถิ่นเอาไว้ได้อย่างแนบแน่น มิได้กล่าวเกินจริง บรรยายภาพเหล่านี้ถ้าท่านมีโอกาสเดินทางผ่านชุมชนด่านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา สามารถชื่นชมผลงานของเขาเหล่านั้นได้เสมอ

รูปปั้นดินเผาของกลุ่มศิลปินอีสาน

การแสดงผลงานศิลปะแต่ละครั้งของกลุ่มศิลปินอีสาน มักมีการแสดงประกอบนิทรรศการ ตลอดมา คือ เล่นดนตรีและอ่านบทกวี การแสดงผลงานครั้งที่ 7 ชุด "อีสานมือนี่" ของกลุ่มที่แสดงที่หอศิลป์และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น และสัญจรไปแสดงที่หอวัฒนธรรมแห่งชาติ นครเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในหัวข้อ ศิลปกรรมสองฝั่งโขง ที่ผ่านมา วชิรินทร์ สินศิริ มื่อพิน บุญสวน สมพาร (บุญสวน เอวซิง) หนุ่มหมอแคนชื่อดัง ได้ร่วมบรรเลงเป่าแคนประกอบลีลาสลับเปลี่ยนกับศิลปินลาวได้อย่างน่าชื่นชม ดูเหมือนว่าทั้งคนไทยและคนลาวจะสนใจดนตรีเป็นพิเศษ ทราบว่าวันเดินทางไปที่นครเวียงจันทน์ในช่วงติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ขณะนั่งรอรถบัสที่จะเดินทางข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ทางเจ้าหน้าที่เห็นว่าเรามีเครื่องดนตรีหลายอย่างหอบหิ้วพระพุทธรูป ส่วนใหญ่ถือว่าเป็นศิลปินคนละหมอลำซิ่ง จึงได้ถูกขอร้องให้เป่าแคนให้ฟังสักเพลง แต่ด้วยอุปนิสัยที่เรียบง่ายไม่ขัดใครของบุญสวน จึงตอบรับ และยืนเป่าแคนที่ด้านเพลงแล้วเพลงเล่า จนฝรั่งและคนไทยคนลาวต้องมามุงยืนอ้อมพร้อมกับออกลีลา ประมออย่างเพลิดเพลิน พร้อมทั้งติดปลายแคนเป็นเบงค์ 10, 20, 50 บ้าง จนบุญสวนยิ้มแฉ่ง ได้คำรถเดินทางไปเวียงจันทน์ เป็นภาพของสายสัมพันธ์แห่งความทรงจำมีรูปลักษณ์

กลุ่มศิลปินอีสาน หากจัดนิทรรศการและมีเวลาที่เหมาะสม จะจัดโปรแกรมประชุมแลกเปลี่ยน ระหว่างสมาชิกกลุ่มศิลปินหรือกับเพื่อนศิลปินต่างถิ่นเสมอมา และการไปแสดงที่นครเวียงจันทน์ที่ผ่านมา เราได้ สุขชัย สิงห์ยะบุศย์ สมาชิกกลุ่มเขตจังหวัดมหาสารคาม เป็นฝ่าย

วิชาการ นำเสนอมุมมองแลกเปลี่ยนแนวทางการสร้างสรรคงานศิลปะต่างๆ ที่โรงเรียนวิจิตรกรรมแห่งชาติ หนึ่งวันเต็ม ในที่สุดต้องมีการจากลา เพียงแต่ทุกคนคิดเหมือนกันว่ามีความต้องการให้วันนี้นางานครั้งนี้ เป็นงานครั้งสุดท้าย จากภาพรวมแนวคิดศิลปินทั้งสองประเทศ รวมถึงผู้ใหญ่ทั้งฝ่ายไทย และฝ่ายสปป.ลาว ก็ต้องการให้มีการประสานร่วมมือกันอีกต่อไป แต่จะเป็นปีละครั้ง หรือ 2 ปีครั้งก็แล้วแต่ จะเป็นลักษณะแบบเหย้ากับเยือน คือศิลปินทางอีสานไปแสดงทาง สปป.ลาว หรือศิลปิน สปป.ลาว ข้ามโขงมาแสดงยังฝั่งประเทศไทยบ้าง ถ้าเป็นไปได้ จะเป็นสิ่งที่ดี จากข้อตกลงเบื้องต้นแบบไม่เป็นทางการดังกล่าว ทางทีมงานและตัวแทนศิลปินทั้งสองฝ่ายที่นำเสนอได้นำมาพิจารณาหาแนวทางปฏิบัติให้เป็นจริงในครั้งหน้าต่อไป

ภาพประกอบ May Chandavong

Rama IX Art Museum Foundation

การจัดนิทรรศการในครั้งนี้ที่ 7 ที่ผ่านมา ด้วยความคล้ายคลึงกันของผู้คนแถบลุ่มน้ำโขง ที่มีพรมแดนติดต่อกัน มีวิถีการดำเนินชีวิตร่วมกันมาช้านาน ทำให้กลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแนวคิดที่จะร่วมมือกันในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ตลอดจนพัฒนางานด้านศิลปกรรมให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น จะจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเชิงวิชาการ การวิจัยและข่าวสารความเคลื่อนไหวในวงการศิลปะซึ่งกันและกัน ผลการดำเนินงานร่วมกันในนิทรรศการศิลปกรรมสองฝั่งโขงที่ผ่านมา ณ หอวัฒนธรรมแห่งชาติ แขวงนครเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 1-11 พฤษภาคม 2543 ได้สร้างประวัติศาสตร์ในวงการศิลปกรรมขึ้นในส่วนภูมิภาค ทั้งระดับกลุ่มศิลปินด้วยกัน ประชาชน และผู้ใหญ่ของทั้งสองประเทศได้ชื่นชมผลงาน และเล็งเห็นความสำคัญของศิลปกรรมที่ช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันได้ ตลอดจนเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความร่วมมือ ร่วมใจกันในการพัฒนางานศิลปกรรม

กลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงได้ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสรรค์ผลงาน โดยจะนำออกเผยแพร่สู่สังคมเป็นครั้งที่ 8 ในชื่อชุดว่า ฮ่วมแฮง บั้นแต่ม ขึ้นอีกครั้งภายในเดือนตุลาคม 2544 จัดแสดงที่ เดอะสลิสมแกลเลอรี ถนนสีลม กรุงเทพมหานคร และจะสัญจรไปจัดแสดงที่หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในเดือนกุมภาพันธ์ 2545

จากศิลปกรรมกลุ่มอีสานเมื่อวันวาน และศิลปกรรมกลุ่มอีสานมือนี่ ศิลปกรรมกลุ่มอีสานในอนาคต จะเป็นทิศทางใดต้องคอยติดตามชมกันต่อไป

โครงการจัดนิทรรศการแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัย
ของกลุ่มศิลปินอีสานและศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ชุด ฮ่วมแฮงปันแต้ม

1. ที่มาของโครงการ

กลุ่มศิลปินอีสานกำเนิดขึ้นจากการรวมตัวของศิลปินอิสระ นักวิชาการศิลปะและศิลปินพื้นบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญของศิลปกรรมที่มีต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนอีสาน และสังคมของประเทศโดยส่วนรวม ด้วยจิตสำนึกดังกล่าว กลุ่มศิลปินอีสานจึงได้ดำเนินกิจกรรมโครงการต่างๆตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน ทั้งการจัดนิทรรศการแสดงผลงานศิลปกรรม การประชุมเสวนาวิชาการ การแสดงดนตรีประกอบการอ่านบทกวี ผลงานของกลุ่มศิลปินอีสานที่ผ่านมานี้ ได้สะท้อนเอกลักษณ์ความเป็นพื้นถิ่นอีสาน และได้สร้างตำนานผลงานทางศิลปกรรมให้กับสังคม ทั้งในส่วนกลาง และภูมิภาคได้รับรู้และชื่นชมผลงานมาอย่างต่อเนื่อง การนำเสนอผลงานมีลักษณะหลากหลาย ทั้งงาน ด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สื่อผสม ดนตรี และบทกวี การสร้างสรรค์ผลงาน กลุ่มได้นำเสนอเรื่องราวของความเป็นอีสานทั้งเรื่องราวของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม วิถีการดำรงชีวิต และวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนความเชื่อต่างๆ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ศิลปินผลิตผลงานอันมีคุณค่า ทั้งรูปแบบร่วมสมัย และผลงานที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์อยู่

การจัดนิทรรศการ ในครั้งที่ 7 ที่ผ่านมานี้ ด้วยความคล้ายคลึงกันของผู้คนแถบลุ่มน้ำโขง ที่มีพรมแดนติดต่อกัน มีวิถีการดำเนินชีวิตร่วมกันมาช้านาน ทำให้กลุ่มศิลปินอีสาน และกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแนวคิดที่จะร่วมมือกัน ในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันตลอดจนพัฒนางานด้านศิลปกรรมให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเชิงวิชาการ การวิจัย และข่าวสารความเคลื่อนไหวในวงการศิลปะซึ่งกันและกัน ผลของการดำเนินงานร่วมกันในนิทรรศการศิลปกรรมสองฝั่งโขงที่ผ่านมา ณ หอวัฒนธรรมแห่งชาติ แขวงนครเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 1-11 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 ได้สร้างประวัติศาสตร์ในวงการศิลปกรรมขึ้น ทั้งระดับกลุ่มศิลปินด้วยกัน ประชาชนและผู้มาเยือนทั้งสองประเทศได้ชื่นชมผลงาน และเล็งเห็นความสำคัญของศิลปกรรมที่จะช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันได้ ตลอดจนเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความร่วมมือ ร่วมใจกัน ในการพัฒนางานศิลปกรรม กลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงได้ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสรรค์ผลงาน โดยจะนำออกเผยแพร่สู่สังคมเป็นครั้งที่ 8 ในชื่อชุดว่า ฮ่วมแฮงปันแต้ม ขึ้นอีกครั้ง

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อให้ประชาชนได้รู้จักกลุ่มศิลปินและชื่นชมผลงานของศิลปินที่ได้ร่วมกันเผยแพร่ออกสู่สังคม
- 2.2 เพื่อให้กลุ่มศิลปินได้แสวงหาแนวทางการร่วมมือในการพัฒนาผลงานทางด้านศิลปกรรมร่วมกันให้ดำรงอยู่สืบไป
- 2.3 เพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่าง กลุ่มศิลปินอีสาน และกลุ่มศิลปินจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประชาชนทั้งสองประเทศให้คงอยู่สืบไป

3. ผู้รับผิดชอบโครงการ

กลุ่มศิลปินอีสานและกลุ่มศิลปินสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. สถานที่และระยะเวลาดำเนินการจัดนิทรรศการ

นิทรรศการผลงานศิลปกรรม ครั้งที่ 8 ชุด ฮ่วมแฮงปันแต้ม จัดแสดงที่ เดอะ สีสัน แกลเลอรี กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 6 - 28 ตุลาคม พ.ศ. 2544 และจะสัญจรไปจัดแสดงที่ หอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระหว่างวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2545

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 5.1 ได้เผยแพร่ผลงานศิลปกรรมออกสู่สังคม ให้ประชาชนได้รู้จักมากขึ้น
- 5.2 ได้แนวทางการพัฒนาผลงานทางด้านศิลปกรรมและศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน
- 5.3 ช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีของศิลปินและประชาชนทั้งสองประเทศให้มั่นคง ยั่งยืนสืบไป

ผลงานศิลปกรรม

Rama IX Art Museum Foundation